

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 74. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182122288/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Men Bonden forklarede ham snart, at her skulde betales Penge for de ny Beje, og at man saaledes maatte vunge ud med Skillingen hver eneste Mil, og det endogjaa paa de Steder, hvor de ny Beje endnu ikke vare færdige.

Bonden steg af og gik ind i det ved Siden af Hjemmen opbygte Hus for at betale sin Skat, men kom ikke ud igjen, hvorover Tiden til sidst jaldt min Herre saa lang, at han steg af Vognen og gik ind for at hente ham.

Han fandt ham siddendes ved et Bord med en Tobaks-pibe i Munden, et Glas Øl og et Glas Brændevin for sig. Efter nogle igjentaagne Ramodninger fik han ham endelig til at fortælle eet, tænke Pib på en ny Pibe Tobak og forlade et saa kjært Sted. De gik ud, betalte deres Bompeng, satte sig paa Vognen, og hys, nu rullede de videre fort.

Efter en kort Tavsshed begyndte Bonden, som ved Ølet og Brændevinet var bleven lidet opmuntret, at saa Munden paa Gang. „Saaledes“, sagde han, „er det, at man piner og udsuor os arme Bønder paa alle mulige Maader. Fordi vi taalmodigen bærer tyve trykkende Skatter og Byrder paa én Gang, saa tror man, at vi skal bære den en og tyvende med, og saaledes forager de vores Byrder med en om Gangen, indtil vi til sidst rent lynker under vores Tyngter. Saaledes har vi nu selv maattet kjøre hver en Sten til Bejen, som er bleven bragt, og det gjorde vi med Glæde, i Haab om at vi med Tiden skulde spare det paa vores Hjøretøj, naar vi fik gode Beje; men, des værre! det gaar sjælden efter den fattiges Tanker, naar han tænker noget godt. Nu maa vi betale Skat af vores eget Arbejde. Man siger vel, at Bonden kan forage Prisen paa sine Vare i Forhold efter disse og andre Afgifter; men den, der siger dette, han véd ikke selv, hvad han snakker; han tror formodentlig, at det er Bonden, der bestemmer Lørdet, da det dog uimædigeeligen er Kjøbstedmanden. Desuden kommer jo de fleste Vare til Skibs til Kjøbenhavn, og naar Bonden hidindtil allerede har haft vanskeligt nok for at holde Pris med Skipperen, hvorledes skal han da kunne gjøre